FUNDACJA JANA PAWŁA II
JOHN PAUL II FOUNDATION

BIULETYN / NEWSLETTER

VOL. VI, NO. 22 | PUBLISHED BY JOHN PAUL II FOUNDATION VIA DI PORTA ANGELICA 63 00193 ROME, ITALY TEL. 06-9761-7577 TEL/FAX: 0039-0668-618-44; E-MAIL: jp2f@nettuno.it | JUNE 2008

TRZECIA ROCZNICA ŚMIERCI JANA PAWŁA II

2 kwietnia, w trzecią rocznicę odejścia do domu Ojca Jana Pawła II Kościół zatrzymał się w medytacji nad życiem i dziełem wielkiego Papieża. Każda rocznica śmierci oddala nas czasowo od jego pontyfikatu, ale jednocześnie trwa przekonanie o jego świętości i oczekiwanie na kanonizację. Znajomość nauczania Jana Pawła II jest coraz bardziej pogłębiona i dociera coraz szerzej, a inspiracje z niego płynące jak też emanowanie świętości jego życia i posługi apostolskiej prowadzą do powstawania wielu inicjatyw. Ten fenomen potwierdza codzienny sznur pielgrzymów, którzy zatrzymują się przed grobem Sługi Bożego w modlitwie wdzięczności i prośby o wstawiennictwo w różnych sprawach, wołając do Boga o jego rychłą kanonizację.

Tego dnia Ojciec Święty Benedykt XVI celebrował na placu św. Piotra Mszę św. dla pielgrzymów przybyłych na środową audiencję generalną. W homilii Papież powrócił do wydarzenia sprzed trzech lat: **«Ze wzruszeniem przeżywamy na nowo godziny owego sobotniego wieczoru, kiedy wiadomość o śmierci została podana wielkiemu rozmodlonemu tłumowi wypełniającemu plac św. Piotra. Przez wiele dni Bazylika Watykańska i ten plac były prawdziwym sercem świata. Ogromna rzeka pielgrzymów składała hołd doczesnym szczątkom czcigodnego Papieża, a jego pogrzeb był jeszcze jednym dowodem szacunku i miłości, jakie pozyskał w sercach bardzo licznych wierzących i ludzi z wszystkich zakątków ziemi.** (...) **Pośród jego jakże licznych cnót ludzkich i nadprzyrodzonych była w istocie także ta wyjątkowa wrażliwość duchowa i mistyczna. Wystarczyło mu się przyglądnąć, kiedy się modlił – dosłownie zatapiał się w Bogu, i wydawało się, że wszystko inne w tych chwilach dla niego nie istniało».** Ojciec Święty przypomniał, że Jan Paweł II zmarł w wigilię drugiej niedzieli wielkanocnej, Niedzieli Miłosierdzia: «**Miłosierdzie Boże – jak sam powiedział – jest kluczem pozwalającym na właściwe odczytanie jego pontyfikatu. On pragnął, by orędzie miłosiernej miłości Boga dotarło do wszystkich ludzi, i wzywał wiernych, aby byli jego świadkami**». (...) **Dziękujemy Panu za to, że dał Kościołowi tego wiernego i odważnego sługę. Chwalimy i błogosławimy Najświętszą Maryję Dziewicę za to, że nieustannie czuwała nad nim i nad jego posługą dla dobra ludu chrześcijańskiego i całej ludzkości. A składając za jego wybraną duszę tę odkupieńczą ofiarę, prosimy go, by nadal orędował z nieba za każdym z nas, w szczególności za mną, powołanym przez Opatrzność do przejęcia jego nieocenionego dziedzictwa duchowego. Oby Kościół, idąc za jego nauczaniem i przykładem, wiernie i bez kompromisów nadal pełnił swoją misję ewangelizacyjną, szerząc niestrudzenie miłosierną miłość Chrystusa, źródło prawdziwego pokoju dla całego świata».**

Tego samego dnia rano przy grobie Jana Pawła II Mszy św. koncelebrowanej z polskimi kapłanami pracującymi w Rzymie przewodniczył ks. kard. Stani-

sław Dziwisz. «*Za każdym razem z wielkim wzruszeniem sprawujemy Eucharystię w tej niepowtarzalnej przestrzeni* – zaznaczył Ks. Kardynał – *między grobem św. Piotra, a grobem drogiego nam Sługi Bożego Jana Pawła II. On był dla nas Piotrem naszych czasów i naszego pokolenia. W podziemiach Bazyliki św. Piotra niemal w zetknięciu z jej fundamentami w sposób szczególny dotykamy fundamentów naszego Kościoła, dotykamy jego korzeni. Tutaj przeżywamy na nowo słowa wypowiedziane przez Jezusa: „Ty jesteś Piotr czyli opoka. Na tej opoce zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą" (...) Jan Paweł II „Jest żywy w sercach i umysłach niezliczonej rzeszy chrześcijan jako nauczyciel wiary, jako pasterz, przewodnik wspólnoty Kościoła, jako wiarygodny świadek Jezusa Chrystusa, zwłaszcza w ostatnich latach swojego życia, świadek w dzisiejszym świecie. On nadal jednoczy i buduje, zbiera w jedno wspólnotę uczniów Pana, jak to czynił Jezus po swoim Zmartwychwstaniu*».

Uwieńczeniem dnia była wieczorna modlitwa różańcowa, która zgromadziła na placu św. Piotra przede wszystkim młodzież diecezji rzymskiej wraz z kardynałami Camillo Ruinim i Stanisławem Dziwiszem. Grupa młodzieży prowadziła modlitwę różańcową przy grobie Papieża. O godz. 21.37 kard. Angelo Comastri poprosił o chwilę ciszy. Uczestnicy modlitwy trwali w zadumie, trzymając zapalone świece. Trzy lata temu na tym placu o tej samej godzinie modliliśmy się za niego. Dzisiaj prosimy przez jego wstawiennictwo o dary nam potrzebne, bo z okna domu Ojca wszystko widać lepiej. Modlimy się także o rychłą kanonizację Jana Pawła II. Każda taka rocznica jest również wyzwaniem dla nas, szczególnie członków Fundacji noszącej jego imię, byśmy coraz lepiej poznawali i przekładali na codzienne postawy życiowe to dziedzictwo, które jest dzisiaj częścią duchowego skarbu Kościoła.

LE TROISIEME ANNIVERSAIRE DE LA MORT DE JEAN PAUL II

Le 2 avril, jour du 3ème anniversaire du départ de Jean Paul II à la maison du Père, l'Eglise a voulu s'arrêter pour méditer sur la vie et l'œvre de ce grand Pape. Chaque anniversaire de sa mort nous éloigne, dans le temps, de son pontificat, mais en même temps grandit en nous la conviction de sa sainteté et notre attente de la canonisation. La connaissance de l'enseignement de Jean Paul II est de plus en plus profonde et plus largement connue en parvenant jusqu'aux confins de la terre. L'émanation de sa sainteté et le dynamisme de son apostolat inspirent la création du plus grand nombre d'initiatives nouvelles et nobles. L'importance du phénomène du pontificat de Jean Paul II est chaque jour attestée par les incessantes files de pèlerins qui défilent devant sa tombe pour lui rendre grâce, demander son intercession dans toutes les affaires de notre vie et prier Dieu pour sa canonisation la plus rapide possible.

Le mercredi 2 avril, le Saint Père Benoît XVI a célébré sur la Place Saint Pierre de Rome la Sainte Messe pour le repos de l'âme du Pape Jean Paul II. Les pèlerins venus spécialement pour cette occasion comme ceux qui venaient à la traditionnelle audience générale de mercredi, ont participé à cette messe. Dans son homélie le Saint Père est revenu sur cet événement d'il y a trois ans : **«Nous revivons avec émotion les heures de ce samedi soir, lorsque la nouvelle de sa mort fut accueillie par une grande foule en prière qui remplissait la Place Saint-Pierre. Pendant plusieurs jours la Basilique vaticane et cette Place ont véritablement été le cœur du monde. Un fleuve ininterrompu de pèlerins rendit hommage à la dépouille mortelle du vénérable Pape et ses funérailles marquèrent un témoignage supplémentaire de l'estime et de l'affection qu'il avait conquises dans l'âme de très nombreux croyants et de personnes de tous les lieux de la terre. (...) Parmi ses nombreuses qualités humaines et surnaturelles, il possédait en effet celle d'une exceptionnelle sensibilité spirituelle et mystique. Il suffisait de l'observer lorsqu'il priait: il se plongeait littéralement en Dieu et il semblait que tout le reste lui était étranger en ces moments».** Le Pape a rappelé que Jean Paul II est mort la veille du deuxième dimanche de Pâques, le dimanche de la Miséricorde :

«La miséricorde de Dieu - il le dit lui-même - est une clef de lecture privilégiée de son pontificat. Il voulait que le message de l'amour miséricordieux de Dieu atteigne tous les hommes et il exhortait les fidèles à en être les témoins. (...) Nous rendons grâce au Seigneur d'avoir donné à l'Eglise ce fidèle et courageux serviteur. Nous louons et nous bénissons la Bienheureuse Vierge Marie pour avoir veillé sans cesse sur sa personne et sur son ministère, au bénéfice du Peuple chrétien et de l'humanité tout entière. Et alors que nous offrons pour son âme élue le Sacrifice rédempteur, nous le prions de continuer à intercéder du Ciel pour chacun de nous, et de manière particulière pour moi que la Providence a appelé à recueillir son inestimable héritage spirituel. Puisse l'Eglise, en suivant ses enseignements et ses exemples, poursuivre fidèlement et sans compromis sa mission évangélisatrice, en diffusant sans se lasser l'amour miséricordieux du Christ, source de paix véritable pour le monde entier».

Ce même jour au matin, devant la tombe de Jean Paul II, les prêtres polonais travaillant à Rome ont concélébré la messe présidée par le cardinal Stanislaw Dziwisz.

«A chaque fois, c'est avec la plus grande émotion que nous célébrons l'Eucharistie dans cet espace unique – remarque le cardinal – *entre la tombe de Saint Pierre et celle de notre bien-aimé Serviteur de Dieu Jean Paul II. Il était pour nous le Pierre de notre temps, de notre génération. Dans les catacombes de la Basilique Saint Pierre, presque au contact de ses fondations, nous touchons de manière encore plus profonde les fondements de notre Eglise, nous touchons ses racines. Ici nous revivons les paroles de Jésus: "Tu es Pierre, et sur cette pierre je bâtirai mon Eglise, et les portes de l'Hadès ne tiendront pas contre elle;"(…) Jean Paul II vit dans les cœurs et les esprits d'innombrables chrétiens comme le maître de la foi, pasteur et guide de la communauté de l'Eglise, comme le véritable témoin de Jésus Christ, surtout dans les dernières années de sa vie, le témoin dans le monde d'aujourd'hui. Il ne cesse de rassembler et construire, il réunit toujours en une seule communauté les disciples du Seigneur, comme le faisait Jésus après sa résurrection».*

La journée a été couronnée le soir par la prière du rosaire qui a rassemblé sur la Place Saint Pierre surtout la jeunesse du diocèse de Rome avec les cardinaux Camillo Ruini et Stanislaw Dziwisz. Un groupe de jeunes disait le rosaire auprès de la tombe du Saint Père.

A 21h37, le cardinal Angelo Comastri a demandé un moment de silence. Tous se sont arrêtés, avec les cierges dans les mains, dans la réflexion. Trois ans plus tôt, sur cette place à cette même heure nous avons prié pour le Pape Jean Paul II. Maintenant nous prions par son intercession pour les dons dont nous avons besoin. Car de la fenêtre de la maison du Père, il voit encore mieux nos besoins. Nous prions également pour sa rapide canonisation.

Chacun de ces anniversaires est également un défi pour nous, les membres de la Fondation qui porte son nom, pour que nous nous connaissions de mieux en mieux et sachions appliquer dans nos vies cet héritage qui est devenu aujourd'hui une partie du trésor spirituel de l'Eglise.

FUNDACJA JANA PAWŁA II U MATKI BOŻEJ W LOURDES

Lourdes – serce Pirenejów i światowe centrum pielgrzymkowe kultu maryjnego. W 1858 roku od 11 lutego do 16 lipca, w tej liczącej wtedy 4 tysiące mieszkańców miejscowości, miały miejsce objawienia Matki Bożej. Wezwanie do modlitwy, pokuty, odmawiania różańca przekazała Maryja za pośrednictwem ubogiej pastereczki, czternastoletniej Bernadetty Soubirous.

W bieżącym roku przypada jubileusz 150. rocznicy objawień w Lourdes. Uroczystości jubileuszowe rozpoczęły się w święto Niepokalanego Poczęcia 8 grudnia 2007 r. i będą trwały aż do 8 grudnia 2008 r.

W roku jubileuszowym Fundacja Jana Pawła II zorganizowała wspólną pielgrzymkę

Kół i Towarzystw Przyjaciół Fundacji do Lourdes w dniach od 1-4 kwietnia 2008 r. Wzięło w niej udział 148 osób z siedmiu krajów: Francji, Indonezji, Polski, Szwecji, Wielkiej Brytanii, Włoch i USA. Naszymi opiekunami duchowymi byli: ks. abp. Szczepan Wesoły, ks. prał. Stefan Wylężek, ks. Ryszard Krupa, o. Wiesław Badan ze Szwecji i ks. Jan Kuroczycki z Francji.

W pierwszym dniu pobytu odbyło się oficjalne powitanie uczestników pielgrzymki przez ks. prał. S. Wylężka, ks. abp Sz. Wesołego oraz Krystynę Tomkiewicz i Henryka Rogowskiego z Francji, którzy byli animatorami przedsięwzięcia. Następnie przeszliśmy cztery etapy Drogi Jubileuszowej, wspominając życie św. Bernadetty. Droga ta rozpoczyna się w kościele parafialnym Najświętszego Serca Pana Jezusa, w którym Bernadetta została ochrzczona. Drugi jej etap prowadził nas do Le Cachot (loch więzienny), w którym rodzina Subirous znalazła się po bankructwie. Są to dwie małe izdebki, w których mieszkała sześcioosobowa rodzina, często przymierająca głodem. W modlitewnym skupieniu przez Bramę św. Michała (nazwaną w roku jubileuszowym Bramą Świętą) udaliśmy się do Groty Massabielskiej, zwanej Grotą Objawień. Wspólne przejście przez Grotę, w której objawiła się Matka Boża i gdzie wypływa cudowne źródło, a także odmówienie modlitwy jubileuszowej, było dla nas wzruszającym i niepowtarzalnym przeżyciem. Wielu z nas miało w oczach łzy wzruszenia, że dana nam jest łaska odwiedzenia tego świętego miejsca.

Przed objawieniami Bernadetta zaczęła uczęszczać do szkoły przyklasztornej, pomagała też siostrom miłosierdzia w opiece nad chorymi i przygotowywała się do przyjęcia pierwszej Komunii świętej. Czwarty etap drogi zaprowadził nas do oratorium przy szpitalu, gdzie dziewczynka przyjęła I Komunię świętą 3 czerwca 1858 r.

Przejście Drogi Jubileuszowej, która ukazuje nam drogę życia chrześcijańskiego, i odmówienie modlitw przygotowanych z okazji jubileuszu, dało nam łaskę otrzymania odpustu zupełnego. Widoczną pamiątką przebycia Drogi Jubileuszowej jest okrągły znaczek z naklejonymi

czterema symbolami, które obrazują ważne etapy z życia Bernadetty.

Nad grotą w 1871 r. poświęcono bazylikę Niepokalanego Poczęcia (dziś kościół górny), a w roku 1889 oddano wiernym do użytku bazylikę Matki Bożej Różańcowej.

Po południu, w bazylice Matki Bożej Różańcowej była sprawowana Msza św. inaugurująca pielgrzymkę, koncelebrowana przez ks. abp. Szczepana Wesołego, ks. bp. Petrusa Mandagi z Dżakarty, ks. prał. Stefana Wylężka i pozostałych księży, którzy nam towarzyszyli. Tego dnia przed uroczystą Mszą św. dołączyła do nas grupa pielgrzymów z Indonezji. Eucharystię sprawowano w języku polskim, francuskim i angielskim, aby pielgrzymi z różnych stron świata mogli w pełni w niej uczestniczyć. Wystrój bazyliki jest imponujący; nawa główna ozdobiona jest mozaiką z wizerunkiem Matki Bożej z Lourdes, nawy boczne zdobią przepiękne mozaiki przedstawiające 15 tajemnic różańcowych.

Dzień 2 kwietnia był szczególny dla pielgrzymów, gdyż tego dnia przypadała trzecia rocznica śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II. Pamięć o nim została przywołana podczas międzynarodowej Mszy św. sprawowanej w bazylice Piusa X oraz podczas modlitwy różańcowej przy Grocie Massabielskiej. Wieczorem w czasie procesji Maryjnej zwanej procesją światła, gdy jak zawsze każdy wierny trzymał zapaloną świecę lub pochodnię, zjednoczyła nas modlitwa o szybką kanonizację Sługi Bożego Jana Pawła II. Ojciec Święty Jan Paweł II gościł w Lourdes 14 i 15 sierpnia 2004 r.; jako schorowany pielgrzym modlił się przed Grotą i pił wodę ze źródła. Podczas procesji różańcowej 14 sierpnia powiedział znamienne słowa: **«Kiedy klękam tu przy Grocie Massabielskiej, ze wzruszeniem odczuwam, że dotarłem do**

kresu mojej pielgrzymki. Ta grota, w której objawiła się Maryja, jest sercem Lourdes (...) **Od pokornej Służebnicy Pańskiej chcemy się nauczyć uległej gotowości słuchania Chrystusa i wielkodusznego wcielania w nasze życie Jego nauki»**. 15 sierpnia Ojciec Święty skierował z Lourdes wezwanie: **«Dziewica z Lourdes przekazuje przesłanie dla nas wszystkich. Oto, ono: bądźcie kobietami i mężczyznami wolnymi! Pamiętajcie jednak: ludzka wolność to wolność naznaczona grzechem. Ona sama musi być również wyzwolona. Chrystus jest jej wyzwolicielem. On, który «wyswobodził nas ku wolności»** (por. Ga 5. 1)**. Brońcie waszej wolności!»**.

W hołdzie wielkiemu Papieżowi cała przednia fasada bazyliki została ozdobiona pięknymi mozaikami przedstawiającymi pięć tajemnic światła, które Jan Paweł II wprowadził do różańca. Wykonawcą, tego bogatego w symbole ewangeliczne dzieła, jest słoweński artysta - jezuita ks. Marko Rupnik. Gruntowna renowacja bazyliki została przeprowadzona w związku z jubileuszem 150-lecia objawień Matki Bożej.

Jako pątnicy włączyliśmy się do codziennych praktyk religijnych w Lourdes, do których należy procesja Eucharystyczna, którą kończy błogosławieństwo chorych i niepełnosprawnych oraz wspomniana wcześniej procesja światła, rozpoczynająca się o zmroku. Skorzystaliśmy też z kąpieli w basenach, bowiem przez zanurzenie w wodzie wypływającej z cudownego zródła Groty Massabielskiej wiele osób doświadcza duchowego i fizycznego uzdrowienia. Tradycję i sens kąpieli przedstawił nam dr Edmund Tomkiewicz.

Trzeci dzień pobytu w Lourdes dostarczył nam kolejnych wzruszeń. Tylko dla pielgrzymów Fundacji została odprawiona Msza św. w Grocie Objawień. Jako wotum wdzięczności za otrzymane łaski, podarowaliśmy Matce Bożej jubileuszową świecę. Po południu wraz z ks. abp. Sz. Wesołym, ks. prał. S. Wylężkiem i o. Wiesławem odbyliśmy Drogę Krzyżową na zboczu góry Espelugues, która wznosi się nad sanktuarium. Osoby słabsze fizycznie udały się na Drogę Krzyżową trasą nizinną z ks. J. Kuroczyckim.

W Lourdes mają swoje miejsce Polacy; jest to ośrodek Polskiej Misji Katolickiej „Bellevue" zakupiony z myślą o polskich pielgrzymach. Dom obsługują siostry nazaretanki, a jego rektorem jest ks. inf. Stanisław Jeż. Mieliśmy okazję odwiedzić ośrodek, zaproszeni na poczęstunek przez ks. Rektora. Opowiedział nam historię i ideę zakupu „Bellevue" oraz przedstawił plany na przyszłość, wśród których ważnie miejsce zajmuje postawienie w Lourdes pomnika Jana Pawła II.

Ostatni, wspólny dzień pobytu przeznaczony został na zwiedzanie okolic Lourdes, które otoczone jest malowniczym pierścieniem Pirenejów. Tego dnia Eucharystię sprawowaliśmy w romańsko-gotyckim kościele w miasteczku Oloron, które znajduje się na szlaku pielgrzymkowym do Santiago de Compostela. Oglądaliśmy charakterystyczne dla regionu pirenejskiego winnice, a w jednej z nich w Jurançon degustowaliśmy francuskie wina.

Wieczorem nastąpił czas pożegnań. Pielgrzymka do Sanktuarium w Lourdes w jubileuszowym roku 150. rocznicy objawień pozostanie na zawsze cudownym i niepowtarzalnym przeżyciem. Szczególnie dziękujemy Krystynie Tomkiewicz i Henrykowi Rogowskiemu, przewodniczącemu Koła z Paryża, za wysiłek włożony w zorganizowanie i przygotowanie pielgrzymki.

Bóg zapłać wszystkim, którzy w sposób kreatywny przyczynili się do stworzenia odświętnej atmosfery naszego pielgrzymowania do Lourdes i sprawili, że mogliśmy w tym świętym miejscu wzmocnić się duchowo i odpocząć fizycznie, wśród piękna pirenejskiego krajobrazu.

Zofia Twarowska

GROTA MASSABIELSKA W LOURDES

Ze wszystkich miejsc i znaków jakie do nas przemawiają w Lourdes, Grota Massabielska znajdująca się w skale o wysokości 27 metrów jest znakiem i miejscem najważniejszym. Każdy, kto przyjeżdża do Lourdes zatrzymuje się tutaj. Nie może się tutaj nie zatrzymać. Nazwa Massa Bielle znaczy skała bardzo wiekowa, bardzo stara. Maryja objawiła się Bernadetcie 18 razy, między 11 lutym a 16 lipca 1858 roku. Każde objawienie trwało od 10 minut do 1 godziny. Piękna Pani dostosowuje swoją obecność do możliwości dziewczynki. Bernadetta wsłuchuje się w słowa zwiastujące, że droga, która prowadzi z Ziemi do Nieba jest otwarta. W Lourdes Maryja przekazuje rady, które nazywamy przesłaniem z Lourdes. Nie mamy opisu, ale 7 zdań,

które zawierają rzeczywistość objawień.

Figura Matki Bożej wykonana przez rzeźbiarza Josepha Fabischa, Polaka z pochodzenia, stanęła w niszy 4 kwietnia 1864 roku. Wyryty napis oznacza: «Ja jestem Niepokalane Poczęcie».

To, co chcę ci powiedzieć nie koniecznie trzeba zapisać.
Czy możesz mi wyświadczyć tę przysługę i przychodzić tutaj przez 15 dni?
Nie obiecuję ci szczęścia na tym świecie, lecz w innym.
Pokuta, pokuta, pokuta.
Będziesz modlić się za grzeszników.
Idź i ucałuj ziemię na znak pokuty za grzeszników.
Idź do źródła, napij się z niego i umyj twarz.
Idź i powiedz kapłanom, aby tu przyszli z procesją. Niech tu zbudują kaplicę.
Jestem Niepokalane Poczęcie.

Wypowiedzieć słowo: *wierzę* w tym miejscu, to wyznać, że Maryja jest sercem Lourdes, że Chrystus jest skałą, na której wszystko jest zbudowane. Jak zwykła mówić Bernadetta: *Grota to jest Niebo*.

Aż do ostatniego tchnienia Grota pozostawała dla niej lampą, znakiem z Nieba. Jest nim również dla nas.

FONDATION JEAN PAUL II CHEZ LA VIERGE DE LOURDES

Lourdes – le cœur des Pyrénées et le centre mondial de pérégrinations mariales. En 1858, du 11 février au 16 juillet dans ce village, comptant à l'époque quatre mille habitants, ont eu lieu des apparitions de la Mère de Dieu. C'est un appel à la prière, à la pénitence, à la méditation du rosaire que la Sainte Vierge a transmis par l'intermédiaire d'une simple bergère de quatorze ans, Bernadette Soubirous.

Nous vivons donc cette année le jubilée du 150e anniversaire des apparitions de Lourdes. Les célébrations de ce jubilée ont commencé le jour de l'Immaculée Conception, le 8 décembre 2007 et dureront jusqu'au 8 décembre 2008. En cette année de jubilée, la Fondation Jean Paul II a organisé le pèlerinage des Cercles et Associations des Amis de la Fondation à Lourdes du 1er au 4 avril 2008. 148 personnes de 7 pays : France, Indonésie, Pologne, Suède, Grande Bretagne, Italie et Etats-Unis, y ont participées. Nos guides spirituels étaient l'Archevêque Szczepan Wesoly, monseigneur Stefan Wylezek, le père Ryszard Krupa, le père Wieslaw Badan et le père Jan Kuroczycki de France.

Le premier jour les pèlerins ont été accueillis par Monseigneur Stefan Wylezek, l'archevêque Szczepan Wesoly et Mme Christiane Tomkiewicz et Mr Henri Rogowski qui ont été les animateurs de cette initiative. Nous avons ensuite parcouru les quatre étapes du Chemin du jubilée en méditant sur la vie de Sainte Bernadette. Ce chemin commence à l'église paroissiale du Sacré Cœur où Bernadette était baptisée. Il conduit ensuite au Cachot où la famille Soubirous a dû s'abriter après la faillite de l'entreprise du père – ce sont deux minuscules pièces qui devaient suffire à cette famille de six personnes qui souvent souffraient de la faim. De là nous nous sommes rendus dans le recueillement à la Porte Saint Michel, qui pour cette année de jubilée a été appelée la Porte Sainte, pour continuer jusqu'à la grotte de Massabielle qu'on nomme aujourd'hui la Grotte des Apparitions. Ce passage en groupe par la Grotte où apparaissait la Sainte Vierge et où a jailli la source miraculeuse, comme la prière du Jubilée que nous avions récité ensemble, étaient pour nous des moments d'une grande émotion. Nombreux

étaient ceux qui ont laissé s'échapper une larme, heureux d'être là, en ce lieu tellement saint.

La petite Bernadette, avant les apparitions, a commencé à fréquenter l'école primaire auprès du monastère, elle y aidait les sœurs de la charité à s'occuper des malades et se préparait à sa 1ère Communion. La quatrième étape de notre chemin a eu lieu justement dans l'oratoire de l'hospice où la jeune fille a reçu la Communion solennelle le 3 juin 1858.

Faire ce Chemin de Jubilée, qui illustre si bien le cheminement chrétien, en marquant sur un petit carton rond les quatre symboles d'étapes, et dire les prières préparées pour ces célébrations nous a permis d'obtenir la grâce d'indulgence plénière. Au dessus de la grotte, a été construite, en 1871, la Basilique de l'Immaculée Conception et en 1889 celle de Notre Dame du Rosaire. C'est dans cette deuxième que, dans l'après-midi, l'archevêque Szczepan Wesoly, Mgr Petrus Mandagi, l'évêque de Ambon, Mgr Stefan Wylezek et tous les prêtres qui nous accompagnaient ont concélébré la messe de l'inauguration du pèlerinage. L'Eucharistie était célébrée en français, polonais et anglais pour que tous les pèlerins venus des quatre coins du monde – comme ceux de l'Indonésie qui nous rejoints ce jour-ci – puisse y participer pleinement.

La basilique de Notre Dame du Rosaire est célèbre pour la beauté de ses mosaïques géantes. La nef centrale est couronnée par le visage de la Vierge de Lourdes et les murs tout autour présentent les 15 mystères du Rosaire. A l'occasion du Jubilée, une magnifique mosaïque moderne, présentant les mystères lumineux, avait été créée sur la façade de la basilique par le Père M. Rupnik, jésuite. Cette création c'est aussi un hommage à Jean Paul II qui a proposé aux fidèles de méditer ces mystères lumineux de l'histoire sainte.

La journée du 2 avril était pour nous particulièrement importante, c'était le jour anniversaire de la mort de Jean Paul II. Nous l'avons commémorée lors de la Messe internationale dans la basilique Saint Pie X et en priant le rosaire devant la Grotte. Ce même jour certains d'entre nous ont pu aller prendre le bain dans les piscines de l'eau de Lourdes. La tradition et le sens de ces bains nous ont été expliqués auparavant par le docteur Edmond Tomkiewicz, médecin responsable des pèlerinages de malades du diocèse de Pontoise, présent parmi nous. Même si l'eau de Lourdes ne présente aucune particularité chimique, d'innombrables pèlerins affluent toujours et du monde entier pour s'y immerger avec la foi de purifier son corps et son âme.

Nous avons tous participé ensuite dans la procession eucharistique, cet acte de piété quotidienne dans le sanctuaire qui ce jour là, en raison du mauvais temps, n'a pu avoir lieu qu'à l'intérieur de la basilique. Heureusement, le soir, le temps nous a permis de vivre la très belle procession de lumière sur l'esplanade du sanctuaire. Pendant cette procession nous étions tous unis dans la prière pour la canonisation du Serviteur de Dieu Jean Paul II.

Le Pape Jean Paul II a séjourné a Lourdes les 14 et 15 août 2004 comme un pèlerin qui, malade, priait devant la Grotte et buvait l'eau de la source. Lors de la procession du rosaire, le 14 août, il a prononcé ces paroles marquantes : «**M'agenouillant ici près de la grotte de Massabielle, je ressens avec émotion que j'ai atteint le terme de mon pèlerinage. Cette grotte, où est apparue Marie, est le cœur de Lourdes. ... De l'humble servante du Seigneur, nous voulons apprendre la disponibilité docile à l'écoute et l'engagement généreux à accueillir dans notre vie l'enseignement du Christ**». Le 15 août le Saint Père envoie cet appel :«**La Vierge de Lourdes a enfin un message pour tous: le voici: soyez des femmes et des hommes libres ! Mais rappelez-vous: la liberté humaine est une liberté marquée par le péché. Elle a besoin elle aussi d'être libérée. Christ en est le libérateur, Lui qui "nous a libérés pour que nous soyons vraiment libres" (Ga 5, 1). Défendez votre liberté !**».

Le troisième jour du pèlerinage nous a apporté d'autres émotions encore. Le matin, une messe solennelle a été célébrée à la Grotte des apparitions spécialement pour la Fondation Jean Paul II. Nous y avons déposé un cierge marqué des armoiries de Jean Paul II et des noms des Cercles participant au pèlerinage. Dans l'après-midi nous avons médité le chemin de croix. Un groupe, conduit par le père Kuroczycki, le faisait sur la plaine en regardant les sculptures modernes des stations, un autre groupe, avec l'archevêque Wesoly, Mgr Wylezek et le père Badan, gravissait la pente d'Espelugues au dessus de la Grotte. Non loin du sanctuaire se trouve un carré de terre polonaise – la Maison du Pèlerin Polonais "Bellevue" dirigée par les sœurs nazaréennes. Le recteur de la Mission Catholique Polonaise en France, Mgr Stanislaw Jez nous y a invités dans l'après-midi. L'endroit est pittoresque et nous y avons goûté aux délices préparés par les sœurs. Mgr Jez nous a accueilli chaleureusement, a présenté l'histoire de cette maison et les projets d'avenir parmi lesquels celui qui a été a suscité le plus grand enthousiasme : l'inauguration déjà proche d'une statue de Jean Paul II à Lourdes. Le soir, une surprise nous attendait – le concert des chants, si prenant, des Pyrénées par le quatuor polyphonique Moundeilhs. C'était une très belle soirée de détente, de découverte et du vrai plaisir musical qui nous a préparés pour la visite touristique du lendemain. Les environs de Lourdes, le pittoresque anneau des Pyrénées, ravissent tout le monde. C'est à

Oloron, sur la route de Saint Jacques de Compostelle, que nous assistons à la messe dans une extraordinaire église romano gothique. Puis c'était la dégustation des vins de Jurançon chez un vigneron local et encore une petite visite chez un fabricant de chocolat. En fin de cette dernière journée il fallait se dire au revoir - le pèlerinage des Cercles des Amis de la Fondation Jean Paul II a pris fin, mais restera longtemps dans nos mémoires.

Nous remercions Madame Christiane Tomkiewicz et Monsieur Henri Rogowski, président du Cercle de Paris pour leurs efforts dans la préparation et l'organisation de ce pèlerinage. Merci à tous ceux qui ont su créer cette ambiance solennelle, faire en sorte que ce pèlerinage, ce lieu saint, était une source d'un enrichissement spirituel et l'occasion d'un repos dans la beauté de ses paysages.

Zofia Twarowska

LA GROTTE DE MASSABIELLE

De tous les endroits, de tous les signes qui nous parlent à Lourdes, la Grotte de Massabielle, située dans la roche de 27 mètres de haut, est un signe et un endroit peut-être le plus important. Quiconque vient à Lourdes s'arrête ici. Ne peut pas ne pas s'y arrêter. Le nom Massa Bielle veut dire la "roche très vieille". Marie apparaîtra à Bernadette à 18 reprises, entre le 11 février et le 16 juillet 1858.

Chaque apparition durera de 10 minutes à 1 heure. La Belle dame adapte sa présence aux possibilités de la fillette. Bernadette écoute les paroles annonçant que la route de la Terre au Ciel est ouverte. A Lourdes, Marie nous donne des conseils, nous les appelons aujourd'hui Message de Lourdes. Nous n'avons pas de description précise de ces apparitions, mais juste les sept phrase qui constituent leur réalité.

La statue de Notre Dame, réalisée par Joseph Fabisch, un sculpteur d'origine polonaise, a été installée dans la niche de la grotte le 4 avril 1864. Les mots gravés sous la statue disent : "Je suis Immaculée Conception".

Ce que j'ai à vous dire, ce n'est pas nécessaire de le mettre par écrit.

Voulez-vous me faire la grâce de venir ici pendant quinze jours?

Je ne vous promets pas de vous rendre heureuse en ce monde, mais dans l'autre.

Pénitence, pénitence, pénitence. Vous prierez pour les pécheurs.

Vous baiserez la terre pour les pécheurs.

Allez boire à la source et vous y laver.

Allez dire aux prêtres, qu'on bâtisse ici une chapelle et qu'on y vienne en procéssion.

Je suis Immaculée Conception.

Dire en ce lieu le mot : je crois, c'est dire que Marie est le cœur de Lourdes, que le Christ est le roc sur lequel tout est bâti. Comme Bernadette avait l'habitude de le dire : La Grotte c'est le Ciel. Jusqu'à son dernier soupire, la grotte restait pour elle la lumière, le signe du Ciel. Et elle le reste toujours pour nous.